

« Църковныѣ даноцы, на които унищожението обѣщаваше Фирманѣтъ отъ 1856 л., не сѣ, както можаше нѣкой да си предположи, даноцы наложени за Държавата, но сѣ даждіа частны, които членовеѣ на общината плащатъ въ полза и за поддържанье на тѣхното духовенство.

« За тѣзи даждіа, отъ които Османското Правителство нѣма никакой интересъ, защото иматъ за цѣль плащаньето на иждивеніята, които са изискватъ за духовното управленіе на общината, не можаше да стане дума за да се освободѣтъ отъ тѣхъ управляемыѣ. Само трѣбаше да са опредѣлѣтъ върху праведны основанія, и да престанжтъ злоупотрѣбленіята и насиліята, които обыкновенно се случватъ по събираньето на тѣзи доходи. Но и въ тѣзи точка доброто желаніе на Правителството намѣри прѣчка — противното желаніе на Духовенството отъ различниѣ общины. И неговото предложеніе за да дава заплата

време насамъ распря, между Гръцката Патріархія и православныѣ по религія Българи поради степенята за духовното повиновение на послѣдныѣ т. е. поради предѣлитѣ за зависимостта на Българскыѣ Църкви, Свещенници, Епископы и Митрополиты отъ Патріархіята, и произтекишыѣ разыскванія станажъ причина за Нашето наскѣрбеніе. За туй, по долу са излага послѣдствието на разыскваніята, които станажъ за доброто разрѣшеніе на тѣзи распря.

Чл. 1.) Съставя са единъ особенъ духовенъ округъ (дайре) подъ наименованіе **БЪЛГАРСКИЙ ЕКЗАРХАТЪ**, който ще състои отъ долуизложеныѣ Митрополіи, Епископіи и отъ нѣкои други мѣста, а управленіето на духовныѣ и религіозны работы на този округъ ще е напълно възложено на рѣченыхъ Екзархатъ.

Чл. 2.) Най-големыѣтъ по чинъ отъ Митрополитыѣ на този округъ, ще носи названіе **ЕКЗАРХЪ**; Той ще бѣде съкога Каноническыѣтъ Предсѣдатель на Българскыя Синодъ, който постоянно ще са намѣрва при него.

Чл. 3.) Вътрѣшното духовно устройство на този Екзар-